

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZBIZGATÁSI ÜGYSZAK	
FŐLAJSTROMSZAM	1.
KEZDŐIRATON:	
Postán/Gyűjtőládán/Személyesen/E-mailen/Faxon/Élrel. Kézbesítéssel	
Érkezett:	2019 -01- 14
PÉLDÁNY:	8 példány IV.
MELLÉKLET:	5c KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZAM:	31.249/17
UTÓIRATON:	

- Az ügy száma:** Kfv.III.37.801/2017/6.
- A tanács tagjai:** dr. Kovács András a tanács elnöke
dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet előadó bíró
dr. Fekete Ildikó bíró
- A felperes:** Cofidis Magyarországi Fióktelepe
(1133 Budapest, Váci út 96-98.)
- A felperes képviselője:** dr. Szendrei Árpád jogtanácsos
- Az alperes:** Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság
(1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.)
- Az alperes képviselője:** Szabó Dudás Hargita Ügyvédi Iroda
dr. Dudás Gábor János ügyvéd
(1011 Budapest, Corvin tér 11.)
- A per tárgya:** közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
5.K.31.249/2017/5.

Rendelkező rész

A Kúria az Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.31.249/2017/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

FŐVÁROSI KMP

5k/3. pb. XII.27.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes bejelentés alapján adatvédelmi hatósági eljárást indított a felperessel szemben, melynek során vizsgálta a felperes adatkezelési gyakorlatát. Az alperes az adatvédelmi hatósági eljárását lezáró 2017. március 21. napján kelt NAIH/2017/1051/2/H. számú határozatában a felperes jogellenes adatkezelését megtiltotta, és megállapította, hogy törvényi felhatalmazás hiányában az érintettek önkéntes hozzájárulása mellett is a célhoz kötött adatkezelés elvébe ütközik a személyesen megjelenő ügyfelek esetében az okmánymásolatgyűjtéssel járó adatkezelés, ezért felszólította a felperest, hogy a jövőre nézve szüntesse meg ezt a gyakorlatát, és semmisítse meg mindazokat az okmánymásolatokat, amelyeket eddig a személyesen megjelenő ügyfelektől gyűjtött.
- [2] Felszólította a felperest, hogy adatkezelési, tájékoztatási gyakorlatát módosítsa, és adjon tájékoztatást az adatalanyok részére az adatgyűjtés, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, különbséget téve a kötelezően és az önkéntesen megadandó személyes adatok között. Előírta, hogy a felperes az érintetteket a személyes adatai felvitelekor tájékoztassa jogairól, a jogorvoslati lehetőségekről, az üzletszabályzatban, formanyomtatványokon, a telefonos, valamint az internetes tájékoztatás során.
- [3] Kötelezte a felperest arra, hogy az ügyfelek munkáltatóival történő különböző adatkezelési célú kapcsolatfelvételekre vonatkozóan adjon megfelelő tájékoztatást az adatkezelési nyilatkozaton, az üzletszabályzatban és a munkáltatói igazolás formanyomtatványon.
- [4] Végezetül felszólította a felperest, hogy az adatkezelési nyilatkozaton az eltérő adatkezelési célokra vonatkozóan kérjen külön hozzájárulást az érintettektől, a már beszerzett és a hitelügylethez közvetlenül nem kapcsolódó hozzájárulások tekintetében tájékoztassa az érintetteket az új eltérő célú adatkezeléshez adott hozzájárulásokról, és ezek ismeretében kérje az érintettek hozzájárulásának megerősítését, a meg nem erősített hozzájárulások tekintetében gondoskodjon az érintettek adatainak törléséről.
- [5] Fentiekén túl 1.000.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte felperest.
- [6] Az alperes a határozati döntéséhez részletes indokolást fűzött, egyebek közt az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info.tv.) rendelkezéseiből eredő adatminimalizálás és célhoz kötöttség elvének érvényesülése körében.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a határozat 1. és 4. pontját a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül és az alperest kötelezze új eljárásra azzal, hogy az új eljárásban a határozatban kiszabott adatvédelmi bírság összegét is vizsgálja felül. A határozat 1. pontjához kapcsolódó hivatkozása szerint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény (a továbbiakban: Pmt.) vizsgált időszakban hatályos 7. § (1)-(4) bekezdése, 28. § (1) bekezdése, továbbá a pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó Pénzügyi Akció Munkacsoport vonatkozó ajánlása (FATF), illetve az ezen ajánlás figyelembevételével született, a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU Európai Parlamenti és Tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló Európai Parlament és a Tanács 2015/849. számú

Kfv.III.37.801/2017/6.

irányelvének (a továbbiakban: Irányelv) 40. cikke helyes értelmezése alapján az ügyfél azonosítás során bekért okiratokról való másolat készítés a felperesnek – mint a Pmt. szerinti szolgáltatónak – törvényi kötelezettsége.

- [8] Kiemelte, hogy az adatkezelés jogalapja Info.tv. 5. § (1) bekezdés b) pontja szerinti törvényi rendelkezés és nem az érintett hozzájárulása. Mindezek alapján alperesnek az okmánymásolás készletező jellegére tett megállapítása megalapozatlan.
- [9] Hivatkozása szerint a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény (a továbbiakban: új Pmt.) 7. § (8) bekezdése szerint – a felperes érvelésével összhangban és az alperes álláspontjával ellentétben – a jogalkotó már a szolgáltató kifejezett kötelezettségévé tette a benyújtott okiratokról egyszerű másolat készítését és annak megőrzését.
- [10] A Kúria K-H-KJ-2015-933. számú határozata, valamint a BH2004.300, illetőleg a BH2001.505 szám alatt közzétett legfelsőbb bírósági döntések alapján - álláspontja szerint - egyértelmű és következetes a bírói gyakorlat abban, hogy a közigazgatási ügy mindaddig folyamatban van, amíg a bíróság jogerős ítéletet nem hoz, továbbá, hogy az eljárás során bekövetkezett jogszabályváltozást figyelembe kell venni, ha az egyébként kevésbé terhes jogkövetkezmény alkalmazását eredményezi. Nézete szerint ugyanakkor az okmánymásolatok készítése a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek is megfelel, és a felperes valamennyi versenytársa által is folytatott gyakorlat.
- [11] A határozat 4. pontjával kapcsolatban kiemelte, hogy annak maradéktalan végrehajtása nem lehetséges. A több tízezer fogyasztó levélben való megkeresése és a válaszadás megkövetelése végrehajthatatlan. Álláspontja szerint a felszólítás ellentétes a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (2), (3), (4) bekezdéseiben rögzített alapelvekkel, a fogyasztók szükségtelen zavarására vezet. Kifogásolta, hogy az utolsó eljárási cselekmény és a határozat meghozatala között közel két év telt el, amely a Ket. 4. § (1) bekezdésében rögzített alapelvébe ütközik, továbbá a Ket. 94/A. § (2) bekezdése alapján nem indítható a jogsértés megállapítására és a bírság kiszabására eljárás, ha a jogsértő magatartásnak a bírság kiszabására jogosult hatóság tudomására jutásától számított egy év vagy az elkövetéstől számított öt év eltelt.
- [12] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[13] **Az elsőfokú ítélet**

- [14] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Mindenekelőtt vizsgálta, hogy melyek a perben alkalmazandó jogszabályok. Rámutatott, hogy az új Pmt. 78. § (1) bekezdése szerint e törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2017. június 26-án lép hatályba. A folyamatban lévő ügyekre nézve külön alkalmazási szabályt, átmeneti rendelkezést nem tartalmaz. A bíróság tehát azt állapította meg, hogy az alperesnek a felperes adatkezelése jogszerűségét még a régi Pmt. alapján kellett vizsgálnia és értékelnie, így a bíróság is ennek jogszerűségét vizsgálta.
- [15] Idézte a bíróság a Pmt. 7. § (1)-(4) bekezdéseit az adatok rögzítésével, az okiratok bemutatásával, és az adatok megőrzésével kapcsolatosan, valamint az Info tv. 5. § (1) bekezdését, és rámutatott, hogy a bíróság a felperesnek a Pmt. 7. § értelmezése kapcsán előadott kiterjesztő jogértelmezését nem fogadta el. E szakasz az adatok rögzítéséről, az okiratok bemutatásáról rendelkezik, az okiratok másolására nem ad felhatalmazást. Helytállóan hivatkozott az alperes arra is, hogy a Pmt. 28. § (1) bekezdése, illetőleg az Irányelv 40. cikke sem ad arra jogalapot, hogy a felperes az okiratokról másolatot készítsen, illetve felhatalmazás nélkül szerzett másolatokat őrizzen, pusztán arra jogosít és kötelez, hogy a szolgáltató a birtokába jogszerűen jutott adatokat őrizze meg. Mivel a jelenlévő ügyfelek esetében a másolatok készítésének jogszerűsége a fentiek szerint nem vezethető le, ily módon

Kfv.III.37.801/2017/6.

a másolat megőrzési kötelezettség sem állhat fenn.

- [16] Utalt a bíróság az új Pmt. 79. §-ára, és kifejtette, hogy jelen ügy vonatkozásában az új Pmt. rendelkezéseinek alkalmazására a hatályba léptető rendelkezés alapján nincs lehetőség. A bíróság a felperes hivatkozása kapcsán rámutatott, hogy az új Pmt. 79. § sem ír elő olyan kötelezettséget a felperes vagy más pénzügyi intézmény számára, hogy a korábban készített irat másolatokat kell ismét be-, illetve visszaszereznie. A bíróság rámutat arra is, hogy a jogalkotó amennyiben szükségesnek látta volna, akként is fogalmazhatta volna a normaszöveget, hogy a már elkészített másolatok megsemmisítése nem szükséges, azonban nem így járt el, ebből következően a hatályba lépést megelőzően jogsértően beszerezett másolatok megőrzésére nincsen lehetőség.
- [17] A felperes által hivatkozott ítélkezési gyakorlat kapcsán arra mutatott rá a bíróság, hogy a felhívott eseti döntések eltérő tényállások miatt nem lehetnek irányadóak, jelen esetben a jogszabály sem alkalmazási szabályt, sem olyan hatályba léptető rendelkezést nem tartalmaz, amely a már elkészült másolatok megmaradását lehetővé tette volna. Az alperes helytállóan mutatott rá arra is, hogy a bírósági szakban lévő közigazgatási ügy nem minősül folyamatban lévő ügynek, a folyamatban lévő ügy a jogerős határozat meghozatalával lezárul, így az a körülmény sem teheti utóbb jogszerűtlenné az alperes határozatát, hogy időközben a peres eljárás folyamatban léte alatt az országgyűlés elfogadta az új jogszabályt, és annak rendelkezései hatályba léptek.
- [18] A bíróság nem találta alaposnak a rendelkező rész 4. pontjának végrehajthatatlanságára történő felperesi hivatkozást sem. A felperes által a téves jogértelmezése folytán előidézett jogszerűtlen állapot fenntartására nincsen lehetőség. A bíróság megállapítása szerint az esetlegesen jelentkező nehézség a felperesi magatartás következménye. Erre figyelemmel a Ket. 1. § (2)-(4) és 4. § (1) bekezdésben rögzített alapelvek megsértése nem megállapítható.
- [19] A Ket. 94/A. § (2) bekezdés alapján szintén nem állapítható meg jogsértés. A bíróság e bekezdés megsértésére történő hivatkozást azért nem fogadta el, mert az jelen ügyre nem alkalmazható, hiszen az eljárás megindításának időbeli korlátját szabályozza, nem pedig az eljárás lezárásának időpontját. Az eljárási határidő elhúzódása önmagában pedig nem tekinthető az ügy érdemére kiható jogsértésnek, ezért ezen az alapon hatályon kívül helyezésnek nem volt helye. A bíróság nem értékelte az alperes terhére jogalap hiányában azt a hivatkozást sem, hogy a felperes ismeretei szerint valamennyi versenytársa is hasonló gyakorlatot folytatott. Miután az alperes határozata az anyagi jogi jogszabályoknak megfelelt, az eljárási szempontból pedig nem valósított meg súlyos jogszabálysértést, így a bíróság a keresetet elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [20] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kifejtette - utalva keresetére -, hogy a régi Pmt. vizsgált időszakban hatályban volt 7. § (1) bekezdése szerint a szolgáltató köteles az üzleti kapcsolat létesítésekor az ügyfelet, annak meghatalmazottját, a rendelkezésre jogosultat, továbbá a képviselőt azonosítani, és személyazonosságának igazoló ellenőrzését elvégezni. A régi Pmt. 7. § (4) bekezdés alapján a személyazonosság igazoló ellenőrzése érdekében a szolgáltató megkövetelheti természetes személy esetén meghatározott okiratok bemutatását. Felperes szerint a szavak általánosan elfogadott értelme szerint a törvényben meghatározott okirat bemutatása csak úgy valósulhat meg, hogy az adott okirat a szolgáltató, jelen esetben a felperes vagy megbízottja birtokába jut, hiszen az okirat átvétele nélkül a személyazonosság igazoló ellenőrzése nem végezhető el. A felperes álláspontja szerint a személyesen megjelenő ügyfél esetében is alkalmazni kellett tehát a régi Pmt. 28. § (1) bekezdésben foglalt szabályt, amely előírja, hogy az azonosítás során a szolgáltató

Kfv.III.37.801/2017/6.

birtokába jutott adatot, okiratot, illetve annak másolatát az adatrögzítéstől, illetve az üzleti kapcsolat megszűnésétől számított nyolc évig a szolgáltatónak meg kell őriznie. A régi Pmt. 28. § kapcsán semmi sem utal arra, hogy azt kizárólag a személyesen jelen lévő ügyfelek esetében kellene alkalmazni. A jogalkotói szándék nyilvánvalóan kiterjedt a személyesen jelen nem lévő ügyfél esetén is az okiratmásolatok készítésének kötelezővé tételére. Ez egyrészt következik a régi Pmt. 28. §-ának nyelvtani értelmezéséből, másrészt az új Pmt.-ből, amely a folyamat lényegi változatlanul hagyása mellett kifejezetten előírja az okiratmásolatok készítésének kötelezettségét.

- [21] Az új Pmt.-ben megjelölt adatkezelési célok, így a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzése és megakadályozása, a törvényben meghatározott kötelezettségek megfelelő teljesítése, az ügyfél-átvilágítási kötelezettség teljes körű végrehajtása, valamint a felügyeleti tevékenység hatékony ellátása minden kétséget kizáróan fennálltak a régi Pmt. hatálya alatt is, így az adatkezelés törvényes célja sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság előtt nem lehetett kétséges. Megalapozatlan az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy a régi Pmt. 7. §-ának kiterjesztő értelmezésével lenne elfogadható az okiratmásolatok készítése, illetve azok megőrzésére vonatkozó törvényi kötelezés. Felperes álláspontja szerint a régi Pmt. 7. § és 28. §-ának együttes értelmezésével, figyelemmel az új Pmt. által kifejezetten nevesített törvényes adatkezelési célokra is, kizárólag az okiratmásolatok készítésére és megőrzésére vonatkozó törvényi előírás vezethető le a régi Pmt. rendelkezéseiből is.
- [22] Utalt a felperes a PSZÁF mintaszabályzatára, valamint rögzítette, hogy a felperes álláspontja szerint megalapozatlan az elsőfokú bíróság azon hivatkozása, hogy az új Pmt. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely alapján a korábban készített majd a határozatok alapján megsemmisített okiratmásolatokat a felperesnek ismételt be kellene szereznie. Ezzel szemben az új Pmt. 79. § akként rendelkezik, hogy a szolgáltató 2019. június 26-át követően köteles az ügylet teljesítését megtagadni, ha az ügyféllel 2017. június 26. előtt létesített üzleti kapcsolatot, az ügyfél vonatkozásában az ügyfél átvilágítási intézkedéseket 2019. június 26-ig nem végezte el, és az ügyfél vonatkozásában a 7-11. §-ban és a 19-20. §-ban meghatározott ügyfél átvilágítás eredményei 2019. június 26-án nem állnak teljes körűen rendelkezésre. Az okiratokról való másolat készítésének a kötelezettségét az új Pmt. 7. § (8) bekezdés írja elő, tehát a felperes a megsemmisített okiratmásolatok ismételt beszerzésére köteles.
- [23] Felperes álláspontja szerint az alperesi határozat és az elsőfokú ítélet is sérti az Alaptörvény 28. cikkében megfogalmazott jogértelmezési szabályt, amely szerint a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Az elsőfokú bíróság azon feltételezése pedig, hogy a jogalkotó, amennyiben szükségesnek tartotta volna, akként is alakíthatta volna a normaszöveget, hogy a már elkészített másolatok megsemmisítése már nem szükséges, teljességgel megalapozatlan, hiszen a jogalkotó a régi Pmt.-ben is, és az új Pmt.-ben is előírta a fentiek szerint az okiratokról való másolat készítésének kötelezettségét azzal, hogy az új Pmt. kifejezetten elrendeli a másolat készítésének kötelezettségét a szolgáltatók számára.
- [24] Felperes továbbra is fenntartotta a keresetében kifejtett, nézete szerint a bírói gyakorlat által alátámasztott álláspontját, mely szerint az eljárás során bekövetkezett jogszabályváltozást átmeneti rendelkezés hiányában is figyelembe kell venni, hogy ha az az ügyfélre nézve kevésbé terhes jogkövetkezmény alkalmazását eredményezi.
- [25] A határozat 4. pontjával kapcsolatban a felperes továbbra is fenntartotta a keresetében leírtakat. A határozat 4. pontja, illetőleg az azt helybenhagyó elsőfokú ítélet a felperes álláspontja szerint ellentétes a Ket. 1. §-ban rögzített jóhízeműsége, szakszerűsége, egyszerűsége és az ügyféllel való együttműködésre vonatkozó alapelvekkel, sérti az ügyfeleket megillető tisztességes, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jogot. Kérte, hogy a Kúria az elsőfokú ítéletet változtassa meg, az alperes

Kfv.III.37.801/2017/6.

határozatának 1. és 4. pontját helyezze hatályon kívül, és az alperest kötelezze új eljárásra. Felperes álláspontja szerint tehát az elsőfokú bíróság a fenti értelmezésével az Alaptörvény 28. cikkét, a Pmt. 7. §-át és 28. § (1) bekezdését, valamint Ket. 1. §-át megsértette.

- [26] Felperes álláspontja szerint - figyelemmel a 3/2015. Közigazgatási-munkaügyi jogegységi határozatra is - a Pp. 340/A. § (2) bekezdés b) pontjában, és a Pp. 271. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített rendelkezés nem zárja ki a határozat felülvizsgálatát, mivel a határozat nem kizárólag bírságot kiszabó rendelkezést tartalmaz, a felülvizsgálati kérelem nem a bírságot kiszabó rendelkezés, hanem a határozat 1. és 4. pontjában rögzített kötelezés ellen irányult.
- [27] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, külön is kiemelte a régi Pmt. értelmezésével kapcsolatban, hogy a felperesi érvelés egyértelműen szemben áll a hivatkozott jogszabálysöveggel. A Pmt. 7. §-a azt írja elő, hogy az ügyfél azonosítás során bizonyos adatokat rögzíteni kell, de a másolásra a jogszabályhely nem adott felhatalmazást. Jelen lévő ügyfél esetén a Pmt.-ből semmilyen módon nem vezethető le az okiratok másolásának lehetősége. Az új Pmt.-nek a rendelkezéseiből pedig nem lehet visszakövetkeztetni arra, hogy a régi Pmt. szövegezése kapcsán annak idején mi volt a jogalkotói szándék. A PSZÁF ajánlásból pedig egyáltalán nem következik a másolási kötelezettség.
- [28] Az Alaptörvény és az új Pmt. szabályozásával kapcsolatban arra mutatott rá, hogy a felperes semmivel nem bizonyította, hogy mindazon személyek, akiknek a jogsértően lemásolt iratait meg kell semmisíteni a határozat szerint, az új Pmt. alapján is azonosítási kötelezettség alá esnek. Az alperes álláspontja szerint a két kör egymástól eltérhet az időmúlás okán, jellemzően rövid távú hiteleket nyújt a felperes, a jogellenesen gyűjtött adatok egy része már lehet, hogy nem is aktuális, másrésztől felperes felülvizsgálati kérelméből nem derül ki, hogy melyik jogszabálynak az értelmezése ütközik az Alaptörvény 28. cikkébe. Alperes álláspontja szerint nincs olyan jogértelmezésnek alapja, amely szerint az új Pmt.-vel a jogalkotó mentesíteni kívánta volna az adatvédelmi jogsértést elkövetőket a jogkövetkezmények alól.
- [29] A kúriai gyakorlatot pedig pontatlanul idézte a felperes, kiemelt a hivatkozott ítélet indokolásából olyan részt, amely a korábbi joggyakorlatra vonatkozott, de egyébként is a K-H-KJ 2015.933. határozat más tényálláson alapult, hiszen a határozat alapjául fekvő jogszabály (Fémtörvény) módosítása a törvény rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is kifejezetten alkalmazni rendelte. Jelen esetben azonban az új Pmt. ilyen rendelkezést nem tartalmaz. Az tény, hogy egyszerűbb lenne felperes számára, ha a beszerzett adatokat nem kellene újra beszerezni, azonban az adatkezelés jogszerűtlenségét nem határozhatja meg a hasznosság kérdése. Nem maradhat fenn jogsértő állapot amiatt, hogy a felperes számára e kötelezettség terhet okoz.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [30] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.
- [31] A Pp. 275. § (1), (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között dönt. A felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet jogszerűségének megítélése.
- [32] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben felhozott okokból nem jogszabálysértő. A Kúria egyetértett az elsőfokú bíróság ítéleti döntésével, és csupán a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.
- [33] A perben helyesen állapította meg úgy az alperes, mint az elsőfokú bíróság, hogy jelen ügyben még a Pmt.-t kellett alkalmazni. Az új Pmt. már a per folyamán lépett hatályba, és nincs

átmeneti rendelkezése, a folyamatban lévő ügyekről nem szól. A jogerős közigazgatási határozat meghozatalakor tehát még a Pmt. volt hatályban, és ennek helyes alkalmazását kellett vizsgálnia a hatóságnak és a bíróságnak is. A Pmt. kötelező okmánymásolást nem írt elő (ezt így kifejezetten rögzítő joghely létét a felperes sem tudta megjelölni), ezért a jogszabály értelmezés elfogadott módszerei, illetve a törvény szabályrendszerének belső struktúrája, koherenciája figyelembevételével lehetett (kellett) állást foglalni abban a kérdésben, hogy alapos volt-e az alperes jogsértést megállapító, illetve kötelezést előíró határozata, továbbá - figyelemmel a kereseti kérelem kereteire – helyesen döntött-e a jogvitában az elsőfokú bíróság.

- [34] A kérdés tehát jelen felülvizsgálati eljárásban az, hogy helytálló lehet-e felperes azon álláspontja, mely szerint a jogalkotói szándék már a régi Pmt. esetén is nyilvánvalóan kiterjedt a személyesen jelen lévő ügyfelek esetén is a másolat készítésének kötelezettségére, (azaz volt ilyen kötelezettség). Ezt a felperes a Pmt. 28. §-a nyelvtani értelmezéséből és a jogfejlődés irányából vezette le, nem vitatva azt, hogy kifejezett (normaszövegbe épített) kötelezettség már csak az új Pmt.-ben van.
- [35] Megállapította a Kúria, hogy a Pmt. elsőfokú bíróság általi nyelvtani értelmezése helyes volt, ugyanis a Pmt. 7. §-a (1), (2), (4) bekezdéseiben foglalt terminológiából, minthogy az ügyfelet „azonosítani” kell, az adatokat „rögzíteni”, illetőleg okiratokat „bemutatni”, valamint a 28. § szerinti adatmegőrzési szabályozásból nem következik az igazolványok, okiratok kötelező másolása. Az adat rögzítése és megőrzése nem szinonimája az okiratmásolat őrzésének. Osztotta a Kúria az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a Pmt. 7. §-ának felperes általi értelmezése, az abból levont következtetés, indokolatlanul kiterjesztő. Az új Pmt.-re, mint a jogfejlődés irányára hivatkozás pedig, jelen ügyben nem tudta alátámasztani a felperesi álláspontot, továbbá észszerűségi vagy célszerűségi szempontok a jogsértés reparálásának szükségességét nem írhatják felül. Helyesen mutatott rá az alperes, hogy az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési elv csorbulása nem állapítható meg, ezt a felperes megalapozott érvekkel nem tudta alátámasztani.
- [36] Helyesen látta az elsőfokú bíróság és az alperes is, hogy a felperes által hivatkozott bírói gyakorlat ugyancsak nem befolyásolhatja a határozati döntés jogszerűségét. Egyrészt a felhozott ítéletek más tényállásúak, másrészt a felperes a K-H-KJ-2015.933 számú ítéletből, annak egy szöveggörnyezetéből kiragadott indokolási részére hivatkozott. Abban az ügyben az új jogszabály a saját hatályát kiterjesztette a folyamatban lévő ügyekre is, ezért volt figyelembe vehető, tehát a perben tekintettel lehetett rá a bíróság, amint azt a fél kérte is. A hivatkozott ítélet a jogfejlődést történetiségében bemutatta, értelmezte a folyamatban lévő ügy fogalmát, és kiemelt elvi tartalma az, hogy amennyiben az új jogszabályt a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell a hatályba léptető rendelkezés szerint, az a jogerős ítélettel még le nem zárt elsőfokú bírósági eljárásban figyelembe vehető. Jelen ügyben azonban (az új jogszabály perben történő alkalmazása szempontjából) a folyamatban lévő ügy fogalmának értelmezése szükségessége nem merült fel, mivel a jogszabálynak nincs átmeneti rendelkezése. Ez okból viszont jelen ügyben a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletéből a 6. oldal 2. bekezdésben foglalt megállapítást szükségtelenség okán mellőzte.
- [37] Végezetül utal a Kúria arra, hogy helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy nem volt az ügyben olyan, az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés, amely ezen körülménynél fogva az alperesi határozat hatályon kívül helyezését indokolta volna.
- [38] Mivel a felperes által felhozott jogszabályokat az elsőfokú ítélet nem sértette meg, a Kúria az elsőfokú jogerős ítéletet, az indokolás fenti pontosításával, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [39] *Nem jogszabálysértő az adatvédelmi hatóság azon megállapítása, hogy kifejezett jogszabályi felhatalmazás hiányában nem jogszerű a pénzintézet által a személyesen megjelenő ügyfelek okmányairól másolatot készíteni. Ezen nem változtathat a per során hatályba lépő - de átmeneti rendelkezést a folyamatban lévő ügyekre nem tartalmazó - új jogszabály eltérő rendelkezése sem.*

Záró rész

- [40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [41] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte a felülvizsgálati eljárással felmerült alperesi perköltség megfizetésére.
- [42] A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes viseli.
- [43] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2018. december 4.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. előadó bíró,
Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

